

ното обстоятелство. *Дибичъ*, който, види се, не е правилъ разлика между „християнитъ“ въ Полуострова, натоварва Одринския владика *Герасимъ* (грѣкъ) да събира жалби между подвѣдомственото му християнско население и да ги прѣдстави въ заседанията по сключването на мира „за да се направи нѣщо добро и за българитѣ“, както се изразява Раковски. Герасимъ освѣнъ че не събралъ подобни жалби, но ходѣлъ между българитѣ да агитира да не се прѣселватъ, да казватъ, че сж доволни отъ турцитѣ и че не искатъ друго „добро“. Такъвъ фалшивъ рапортъ той прѣдставилъ на самия Дибичъ.

Както се загатна, *Герасимъ* е идвалъ въ Сливенъ съ такава агитация прѣзъ самитѣ приготовления за възстание, но билъ изгоненъ отъ сливенци съ камъни и щѣлъ безъ малко да падне убитъ между Сливенъ и Ямболъ.¹⁾

За честь на Сливенъ, този е първия случай, въ който се чува за изгонване на грѣцки владика отъ българи.

Грѣцкитѣ владици по това врѣме, и въобще фанариотското духовенство, много сж повлияли прѣдъ чуждитѣ прѣдставители за европейското заблуждение, че Балк. Полуостровъ е заселенъ най-вече съ гърци. При обсъждане въпроса за обявяването Гърция като независима политическа единица, се е говорѣло и за разширяване границитѣ ѝ *чакъ до Балканъ*.²⁾

И тъй, сливенското възстание, готвено още отъ 1827 г., се осуеотява около мѣсець септемврий 1829 г., поради заплашванията на Дибича. Събранитѣ въ Сливенъ възстанници споредъ очевидеца Селимински, сж били на брой около 1000 души. Тѣ щѣли да се съединятъ съ тия отъ селата между Сливенъ и Котелъ и се запятятъ за Търново, дѣто да забиятъ знамето на свободата. Възстанницитѣ сж били противъ идеята за прѣселване. Селимински е билъ на обратното мнѣние и даже билъ заплашванъ съ смъртъ. Види се, това обстоятелство го кара да замѣгля патриотическитѣ чърти на Мамарчова. Така, споредъ него, Мамарчовъ е събралъ 1000 души сливенци и билъ въ сношение съ разни полски и маджарски офицери въ руската армия, които заедно закрили плана, споредъ който съ избухването на полската революция, българитѣ едноврѣменно съ нея да дигнатъ възстание и произведатъ диверсия въ Плуострова... Ужъ слѣдъ разкриването на тия замисли сливенскитѣ приготовления се компрометиратъ, а Мамарчовъ е билъ отвлѣченъ отъ Сливенъ отъ 200 души казаци. Тѣй или инакъ, поляцитѣ се готвѣха за

¹⁾ Ср. Раковски, Горс. Пжт., 246,

²⁾ Ср. труда подъ заглавие „Turkey“ въ *British Museum: Observ. upon the affairs of Russia. Greece and Turkey.* London, 1829, pp. 14, 25.